

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 5.12.2006
KOM(2006) 762 endelig

KOMMISSIONENS BERETNING

KONVERGENSBERETNING 2006

(udarbejdet i overensstemmelse med traktatens artikel 122, stk. 2)

{SEK(2006) 1570}

1. FORMÅLET MED BERETNINGEN

I overensstemmelse med traktatens artikel 122, stk. 2, skal Kommissionen og ECB mindst en gang hvert andet år, eller på anmodning fra en medlemsstat med dispensation, aflægge beretning til Rådet om medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af Den Økonomiske og Monetære Union.

Den seneste regelmæssige konvergensberetning fra Kommissionen og ECB, der blev vedtaget i oktober 2004, omhandlede de ti medlemsstater, der blev optaget i EU i maj 2004 samt Sverige.¹ På anmodning fra de respektive nationale myndigheder blev Litauen og Slovenien vurderet i konvergensberetninger, der blev offentliggjort i maj 2006.² Nærværende beretning omhandler de øvrige ni medlemsstater med dispensation: Tjekkiet, Slovakiet, Estland, Cypern, Letland, Ungarn, Malta, Polen, Slovakiet og Sverige.³ En mere detaljeret vurdering af konvergenssituationen i disse lande gives i et teknisk bilag til denne beretning {SEK(2006) 1570}.

Indholdet af Kommissionens og ECB's beretninger er underlagt reglerne i traktatens artikel 121, stk. 1. I denne artikel fastsættes det, at beretningerne skal omfatte en undersøgelse af, hvorvidt den nationale lovgivning er forenelig med traktatens artikel 108 og 109 samt med ESCB's og ECB's statut. I beretningerne skal det ligeledes undersøges, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens i den pågældende medlemsstat, ved at konvergenskriterierne (prisstabilitet, offentlig budgetstilling, valutakursstabilitet, langfristede rentesatser) er opfyldt, og der skal tages højde for en række andre faktorer, der er nævnt i artikel 121, stk. 1, sidste afsnit. De fire konvergenskriterier er præciseret nærmere i en protokol, der er knyttet som bilag til traktaten (protokol 21 om konvergenskriterierne).

Undersøgelsen af, hvorvidt den *nationale lovgivning*, herunder de nationale centralbankers statut, er forenelig med traktatens artikel 108 og 109 samt med ESCB's og ECB's statut, forudsætter, at det vurderes, hvorvidt den nationale lovgivning overholder forbuddet mod monetær finansiering (artikel 101 i EF-traktaten), forbuddet mod privilegeret adgang (artikel 102 i EF-traktaten), målene for ESCB (artikel 105, stk. 1, i EF-traktaten), centralbankens uafhængighed (artikel 108 i EF-traktaten) og integrationen af nationale centralbanker i ESCB (adskillige artikler i traktaten og ESCB-statutten).

¹ Kommissionens konvergensberetning 2004, KOM(2004) 690 af 20. oktober 2004, og den Europæiske Centralbanks konvergensberetning, oktober 2004.

² Kommissionens konvergensberetning 2006 om Litauen, KOM(2006) 223 af 16. maj 2006, Kommissionens konvergensberetning 2006 om Slovenien, KOM(2006) 224 af 16. maj 2006 og den Europæiske Centralbanks konvergensberetning af maj 2006, maj 2006.

³ Danmark og Det Forenede Kongerige forhandlede sig frem til undtagelser inden Maastricht-traktatens vedtagelse og deltager ikke i ØMU'ens tredje fase. Indtil disse medlemsstater tilkendegiver, at de ønsker at deltage i den tredje fase og indføre den fælles valuta, foretager Rådet ikke en vurdering af, hvorvidt de opfylder de nødvendige krav, som indførelsen af euroen stiller .

Prisstabilitetskriteriet defineres i traktatens artikel 121, stk. 1, første afsnit: "opnåelse af en høj grad af prisstabilitet [...] vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet".

Det hedder endvidere i artikel 1 i protokollen om konvergenskriterier, at "kriteriet vedrørende prisstabilitet [...] betyder, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint. Inflationen måles ved hjælp af forbrugerprisindekset på et sammenligneligt grundlag, der tager hensyn til forskelle i nationale definitioner". Kravet om holdbarhed indebærer, at en tilfredsstillende inflationsudvikling hovedsagelig skal opnås ved en hensigtsmæssig udvikling i råvareomkostninger og andre faktorer, der indvirker strukturmæssigt på prisudviklingen, snarere end afspejle midlertidige faktoreres påvirkning. Derfor indeholder konvergensundersøgelsen en vurdering af de underliggende faktorer for inflationen og udviklingen på mellemlang sigt. Det vurderes også, om landet er i stand til at nå referenceværdien i de kommende måneder.

Referenceværdien for inflation blev beregnet til 2,8 % i oktober 2006⁴, med Polen, Finland og Sverige som de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater.

I traktaten henvises der til **valutakurskriteriet** i artikel 121, tredje led, som "overholdelsen af de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme i mindst to år uden devaluering over for andre medlemsstaters valutaer".

I artikel 3 i protokollen om konvergenskriterier hedder det: "Kriteriet vedrørende deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme [...] betyder, at en medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centalkurs over for en anden medlemsstats valuta".

Den relevante periode for vurdering af valutakursstabiliteten løber i denne beretning fra november 2004 til oktober 2006.

Kriteriet vedrørende **den offentlige budgetstilling** defineres i traktatens artikel 121, stk. 1 andet led, som "holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at medlemsstaten har opnået en offentlig budgetstilling, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort underskud som fastslået i henhold til artikel 104, stk. 6". Ifølge artikel 2 i protokollen om konvergenskriterier betyder dette kriterium at "medlemsstaten på tidspunktet for undersøgelsen ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i traktatens artikel 104 C, stk. 6, om, at den pågældende medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort underskud".

⁴

Skæringsdatoen for de data, der er anvendt i denne beretning, er den 17. november 2006.

Fjerde led i traktatens artikel 121, stk. 1, forudsætter at "den varige karakter af den konvergens, medlemsstaten har opnået, samt af dens deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme, [...] er afspejlet i de **langfristede rentesatser.**" I artikel 4 i protokollen om konvergenskriterier fastslås det, at "kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne betyder (...), at en medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Rentesatserne måles på grundlag af langfristede statsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, idet der tages hensyn til forskelle i nationale definitioner."

Referenceværdien for rentesatserne blev beregnet til 6,2 % i oktober 2006.

I traktatens artikel 121 stilles der tilmed krav om en undersøgelse af andre faktorer, der er relevante for den økonomiske integration og konvergens. Disse andre faktorer omhandler integrationen af finans- og produktmarkeder, udviklingen i betalingsbalancens løbende poster samt udviklingen i enhedslønsmkostningerne og andre prisindeks. Sidstnævnte er omfattet af vurderingen af prisstabiliteten.

2. VURDERING AF DE ENKELTE MEDLEMSSTATER

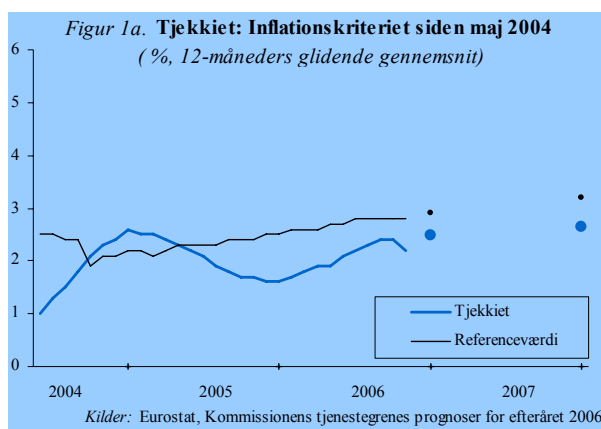
2.1. Tjekkiet

I sin konvergensberetning fra 2004 konkluderede Kommissionen, at Tjekkiet opfyldte to af konvergenskriterierne (vedrørende prisstabilitet og de langfristede rentesatser). I forbindelse med vurderingen af lovgivningens konvergens, blev det konkluderet, at lovgivningen i Tjekkiet ikke var fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Loven om Tjekiets centralbank (CNB) er blevet ændret adskillige gange i de seneste år, navnlig i 2005 og 2006. De uforeneligheder med EU-bestemmelserne, der blev fremhævet i Kommissionens konvergensberetning fra 2004, står imidlertid fortsat hen.

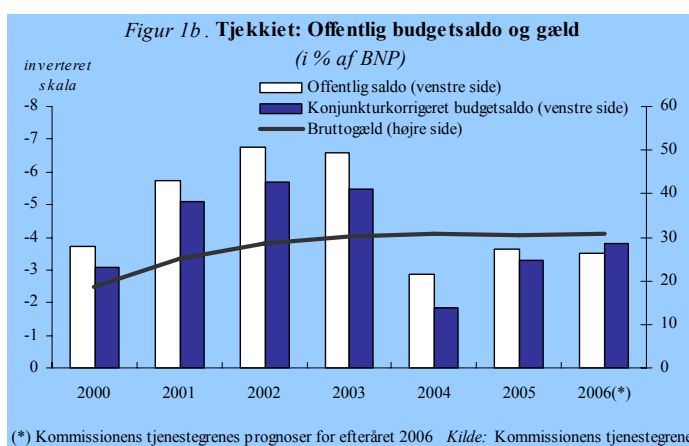
Med hensyn til centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen, er lovgivningen i Tjekkiet, navnlig loven om Tjekiets centralbank, ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB/ECB-statutten.

De årlige HICP-inflationsrater i Tjekkiet har siden begyndelsen af 2002 været lavere end 3½ %, og gennemsnittet for perioden 1999-2005 lå på 2,3 %. Det underliggende inflationspres synes at være bremset i de senere år. Selv om konjunkturerne gradvist blev forbedret i perioden 2003-2005, er løninflationen blevet holdt nede af en stilstand på arbejdsmarkedet. Prisstigningen på importvarer blev

stort set begrænset af en opskrivning af den nominelle effektive valutakurs. Den tjekkiske inflation har ikke desto mindre været noget svingende på grund af virkningen af administrerede priser, virkningen af tiltrædelsen til EU og udsving i priser på fødevarer og importvarer. Der forventes en svag stigning i inflationen i 2007-2008 som følge af forbedrede konjunkturer og planlagte stigninger i punktafgifter og regulerede priser. Inflationstakten vil på mellemlang sigt ligeledes afhænge af udviklinger i valutakursen, når man tager Tjekkiet høje grad af åbenhed og den finanspolitiske situation i betragtning. Den gennemsnitlige tolv måneders inflationstakt i Tjekkiet har ligget på eller under referenceværdien siden april 2005. Den gennemsnitlige inflationstakt i Tjekkiet i de tolv måneder frem til oktober 2006 lå på 2,2 %, altså under referenceværdien på 2,8 %, og vil sandsynligvis fortsætte med at gøre dette i månederne fremover. Tjekkiet opfylder kriteriet vedrørende prisstabilitet.

Tjekkiet er i øjeblikket omfattet af en rådsbeslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud (Rådets beslutning af 5. juli 2004).⁵ Rådet henstillede til Tjekkiet at bringe underskuddet ned på under 3 % af BNP inden 2008 på en troværdig og holdbar måde. Forhøjelsen af underskuddet på

statsfinanserne efter 2000 skyldtes i vid udstrækning engangsudgifter i forbindelse med overgangsperioden, der især vedrørte omstrukturering af erhvervslivet og banksektoren, samt en forhøjelse af de sociale udgifter. Den væsentligste formindskelse af underskuddet i 2004 til 2,9 % af BNP skyldtes hovedsagelig en stigning i den økonomiske vækst og ministeriernes mulighed for at overføre ubrugte midler. Den økonomiske udvikling har været gavnlig for den finanspolitiske konsolidering i de seneste år, men det har dog ikke været muligt at udnytte den stærke vækst fuldt ud til at fremskynde den finanspolitiske tilpasning. Selv om den offentlige gældskvote er steget betydeligt sammenlignet med 2000, er den dog relativt lav og udgør ca. 30 % af BNP. Det offentlige underskud udgjorde 3,6 % af BNP i 2005, og statsgælden udgjorde 30,4 % af BNP⁶. Tjekkiet opfylder ikke kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling.

⁵ Rådets beslutning 2005/185/EF, EUT L 62 af 9.3.2005, s. 20

⁶ For 2006 forventes der ifølge Kommissionens tjenestegrenes efterårsprognose et offentligt underskud på 3,5 % af BNP.

Den tjekkiske koruna deltager ikke i ERM II. Tjekkiet har siden 1998 anvendt direkte inflationsbekæmpelse kombineret med flydende valutakurser. Den tjekkiske koruna har i en lang periode siden slutningen af 1990'erne været genstand for en nominal opskrivning, med en afbrydelse mellem midten af 2002 og foråret 2004. I de to år forud for denne vurdering, dvs. mellem november 2004 og oktober 2006, blev korunaen opskrevet ca. 10 % i forhold til euroen. Tjekkiet opfylder ikke valutakurskriteriet.

Den gennemsnitlige langfristede rentesats i Tjekkiet i året frem til oktober 2006 lå på 3,8 %, altså under referenceværdien på 6,2 %. De gennemsnitlige langfristede rentesatser i Tjekkiet har været lavere end referenceværdien siden tiltrædelsen til EU. Siden begyndelsen af 2005 har afkastet på tjekkiske statsobligationer ligget tæt op ad afkastet i euroområdet og spændet har været mindre end 35 basispoint. Efter en periode med moderat positiv prisforskel i 2005 blev spændet lettere negativt i første halvdel af 2006. Tjekkiet opfylder kriteriet vedrørende konvergens af de langfristede rentesatser.

Andre faktorer, såsom integrationen af finans- og produktmarkeder og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster, er også blevet undersøgt. Den tjekkiske økonomi er yderst integreret i EU. Særligt samhandelen og forbindelsen med andre medlemsstater vedrørende udenlandske direkte investeringer er omfattende, og integrationen af den hjemlige finansielle sektor i den bredere EU sektor er vokset betydeligt, hovedsagelig gennem en høj grad af udenlandsk ejerskab af finansielle institutioner. Tjekiets økonomiske forhold til udlandet er blevet bedre i de seneste år. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster er svundet betydeligt ind, fra omkring 6 % af BNP i 2003 til ca. 2 % af BNP i 2005, hovedsagelig på grund af en betydelig vækst i vareeksporten. På finansieringssiden udviser de finansielle poster et overskud, hvilket særlig afspejler en stærk indstrømning af udenlandske direkte investeringer, der i 2005 udgjorde ca. 8 % af BNP.

I lyset af denne vurdering konkluderer Kommissionen, at der ikke bør ændres ved Tjekiets status som medlemsstat med dispensation.

2.2. Estland

I sin konvergensberetning fra 2004 konkluderede Kommissionen, at Estland opfyldte to af konvergenskriterierne (vedrørende prisstabilitet og den offentlige budgetstilling) og at der ikke var grund til at konkludere, at Estland ikke ville kunne opfylde kriteriet vedrørende de langfristede rentesatser. I forbindelse med vurderingen af lovgivningens konvergens, blev det konkluderet, at lovgivningen i Estland ikke var fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

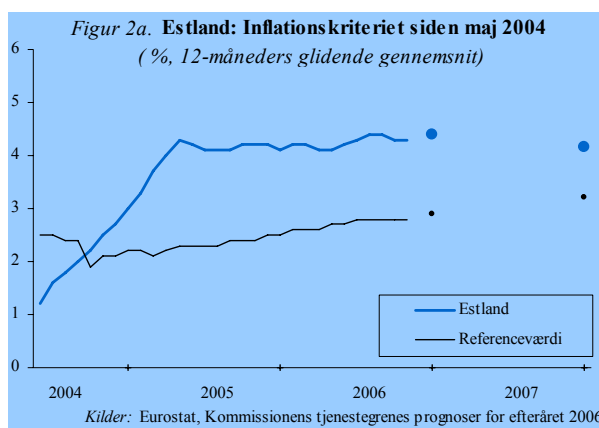
For så vidt angår centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen, var lovgivningen i Estland, især loven om Eesti Pank, Estlands forfatning samt valutaloven og loven om sikkerhed for den estiske kroon, ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Et lovforslag om ændring af loven om Eesti Pank blev indgivet til Riigikogu (parlamentet) i september 2005 og vedtaget den 7. juni 2006. Hvad angår loven om Eesti Pank, er de dele, der var uforenelige med bestemmelserne, og som blev fremført i konvergensberetningen fra 2004, blevet fjernet. For så vidt angår centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen, er artikel 111 i Estlands forfatning ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-statutten. Imidlertid kaster afgørelsen af 11. maj 2006 fra Estlands højesterets kontrolkammer for forfatningsret især juridisk klarhed over den manglende relevans af artikel 111 efter indførelsen af euroen i Estland og gør det derfor unødvendigt at foretage yderligere ændringer.

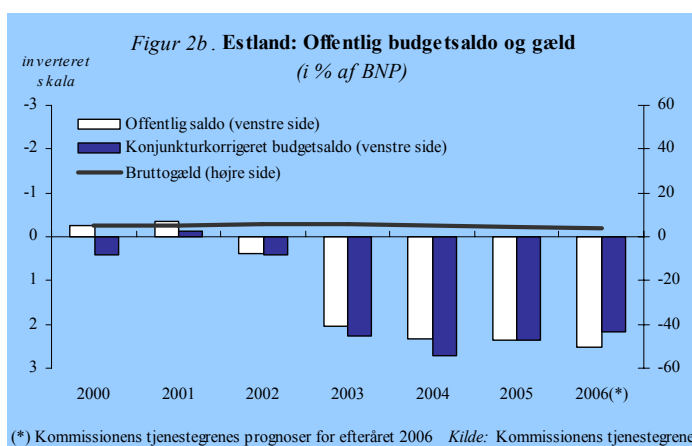
Under forudsætning af, at valutaloven og loven om sikkerhed for den estiske kroon ophæves med virkning fra datoen for indførelsen af euroen, er lovgivningen i Estland fuldt ud forenelig med kravene i traktaten og ESCB-statutten.

HICP-inflationen i Estland er faldet kraftigt i løbet af de sidste 10 år, og lå helt nede på 1,4 % i 2003. Inflationen steg til 3 % i 2004 og til 4,1 % i 2005 og har siden da ligget på et højt niveau. Mens dette til at begynde med hovedsagelig skyldtes eksterne prishok (især en stigning i verdensmarkedsprisen på olie) og justeringer af indirekte skatter, ser det også ud til, at det underliggende inflationspres er vokset i den senere tid, idet en voldsom stigning i efterspørgslen og en tiltagende stramning på arbejdsmarkedet medfører stadig større kapacitetsbegrænsninger for økonomien. Inflationsniveauet forventes at

være højt i nogen tid endnu, hvilket afspejler en høj efterspørgsel og lønstigninger, højere energipriser for husholdningerne og stigninger i de indirekte skatter for at efterkomme kravene i EU. Den gennemsnitlige tolv måneders inflationstakt i Estland har ligget over referenceværdien siden september 2004. Den gennemsnitlige inflationstakt i Estland i de tolv måneder frem til oktober 2006 lå på 4,3 %, altså over referenceværdien på 2,8 %, og vil sandsynligvis fortsætte med at gøre dette i månederne fremover. Estland opfylder ikke kriteriet vedrørende prisstabilitet.

Estland er ikke omfattet af en rådsbeslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud. Estland kunne i perioden 2000-2005 gennemsnitligt notere et offentligt overskud på 1,1 % af BNP. Budgetmæssige mål er regelmæssigt blevet overgået, især på grund af en stærk fremgang i

lønudviklingen. I 2005 kunne Estland notere et offentligt overskud på 2,3 %, hvilket var identisk med niveauet for året før⁷. Det konjunkturjusterede overskud er faldet i løbet af 2005, hvilket er tegn på en ekspansiv finanspolitisk situation i en periode med meget stærk vækst. Estlands bruttogældskvote lå på 4,5 % af BNP i 2005, hvilket var den laveste blandt alle EU-lande. Myndighederne har anvendt perioden med stærk vækst til at opbygge betydelige reserver. Estland opfylder kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling.

Den estiske kroon har deltaget i ERM II siden den 28. juni 2004, dvs. i mere end 2 år ved vedtagelsen af denne beretning. Før Estland indtrådte i ERM II, havde landet siden 1992 med succes gennemført et currency board-arrangement, hvor landets valuta blev knyttet til den tyske mark og senere til euroen. Ved sin indtræden i ERM II forpligtede Estland sig ensidigt til at fastholde landets currency board-arrangement inden for rammerne af valutamekanismen. Yderligere indikatorer, såsom udviklingen for de kortfristede rentesatser og udenlandske valutaeserver, tyder ikke på, at valutakursen er under pres. De finansielle markeder og den offentlige sektor har stor tillid til currency board-arrangementet. I løbet af den toårsperiode, der er relevant for vurderingen af valutakursstabiliteten, har den estiske kroon ikke afvejet fra centralkursen og har ikke været under stærkt pres. Estland opfylder valutakurskriteriet.

Som følge af Estlands lave offentlige gæld findes der ingen langfristede benchmarkstatsobligationer eller tilsvarende værdipapirer, som kan anvendes til at vurdere holdbarheden af konvergen, der afspejles i de langfristede rentesatser. En rentesatsindikator baseret på langfristede, kroon-bestemte banklån til husholdninger og ikke-finansielle virksomheder lå i året frem til september 2006 på gennemsnitlig 4,1 %.⁸ På grundlag af udviklinger i rentesatsindikatoren og under hensyntagen til bl.a. den lave offentlige gæld, er der ingen grund til at konkludere, at Estland ikke skulle opfylde kriteriet vedrørende konvergen af de langfristede rentesatser.

Andre faktorer, såsom integrationen af finans- og produktmarkeder og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster, er også blevet undersøgt. Den estiske økonomi er yderst integreret i EU. Særligt samhandelen og forbindelserne med andre medlemsstater vedrørende udenlandske direkte investeringer er omfattende, og integrationen af den hjemlige finansielle sektor i den bredere EU-sektor er vokset betydeligt, hovedsagelig gennem en høj grad af udenlandsk ejerskab af finansielle institutioner og en udstrakt brug af euroen som låne- og investeringsvaluta. Underskuddet på Estlands betalingsbalancens løbende poster har siden 2002 været højere end 10 % af BNP. Det store underskud afspejler i høj grad den hurtige indhentelsesproces, hvor udenlandske opsparinger mobiliseres via ekstern låntagning for at øge de nationale investeringer og produktivitetsvæksten. Det økonomiske forhold til udlandet nødvendiggør dog kraftige finansieringsbehov på mellemlang sigt, og indkommende kapital bør anvendes produktivt. Den eksterne mangel på kapital er hovedsagelig blevet opvejet af store indkomster fra udenlandske direkte investeringer og koncerninterne banklån.

⁷ For 2006 forventes der ifølge Kommissionens tjenestegrenes efterårsprognose et offentligt overskud på 2,5 % af BNP.

⁸ De senest tilgængelige data.

I lyset af denne vurdering konkluderer Kommissionen, at der ikke bør ændres ved Estlands status som medlemsstat med dispensation.

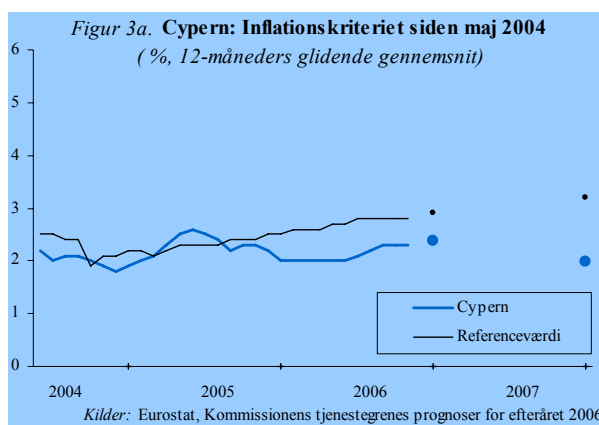
2.3. Cypern

I sin konvergensberetning fra 2004 konkluderede Kommissionen, at Cypern opfyldte to af konvergenskriterierne (vedrørende prisstabilitet og de langfristede rentesatser). I forbindelse med vurderingen af lovgivningens konvergens, blev det konkluderet, at lovgivningen i Cypern ikke var fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB/ECB-statutten.

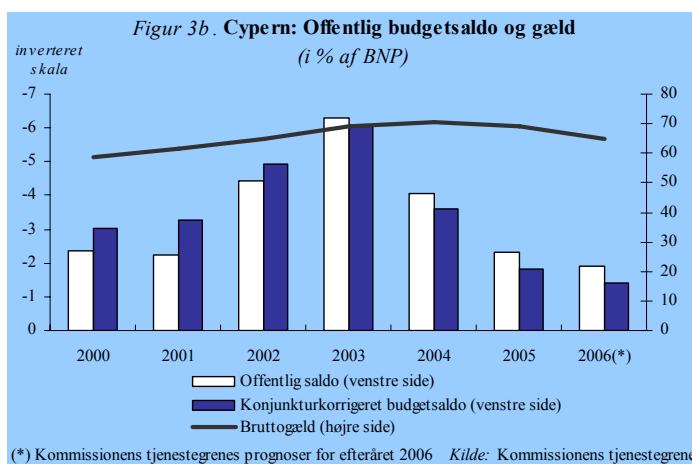
Endnu er der ikke vedtaget national lovgivning, der afhjælper de forhold vedrørende lovgivningens konvergens, der blev fremhævet i konvergensberetningen fra 2004. For at behandle disse forhold og sikre fuld forenelighed med bestemmelserne i traktaten og ESCB/ECB-statutten blev et lovforslag om ændring af loven om Cyperns centralbank af 2002 og 2003 dog fremsat i parlamentet den 12. oktober 2006. I dets nuværende form medfører dette lovforslag, at alle de dele, der var uforenelige med bestemmelserne, og som blev fremhævet i konvergensberetningen fra 2004, fjernes.

Indtil vedtagelsen af det nye lovforslag er Cyperns lovgivning, og især loven om Cyperns centralbank, ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten, for så vidt angår centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen.

Cypern har altid haft en relativ lav, men dog til tider svingende inflation, som afspejler den lille og åbne økonomis følsomhed over for eksterne prishok. HICP-inflationen lå i perioden 1999-2005 gennemsnitligt på 2,7 %, men toppede på omkring 6 % i foråret 2000 og igen i vinteren 2003, i sidstnævnte tilfælde navnlig på grund af moms- og afgiftsstigninger i forbindelse med

tiltrædelsen til EU. Inflationen steg i begyndelsen af 2006, men er blevet mere moderat i de seneste måneder, og lå på 1,7 % i oktober 2006. Disse udsving afspejler navnlig påvirkninger fra fødevarer- og energipriserne. Når energipriserne stabiliseres, ventes inflationen at falde gradvist. Dog forventes moms- og afgiftsstigninger i forbindelse med opfyldelse af EU-kravene at få en kraftig negativ indflydelse på inflationen, senest når de nuværende undtagelser udløber i slutningen af 2007. På mellemlang sigt vil inflationsniveauet hovedsagelig afhænge af en begrænsning af eventuelle lønpres. Den gennemsnitlige tolv måneders inflationstakt i Cypern har ligget under referenceværdien siden august 2005. Den gennemsnitlige

inflationsrate i Cypern i tolv månedersperioden frem til oktober 2006 lå på 2,3 %, altså under referenceværdien på 2,8 % og vil sandsynligvis fortsætte med at gøre dette i månederne fremover. Cypern opfylder kriteriet vedrørende prisstabilitet.

Cypern er ikke omfattet af en rådsbeslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud, da beslutningen om et uforholdsmæssigt stort underskud, der blev vedtaget af Rådet den 5. juli 2004⁹, blev ophævet ved Rådets beslutning af 11. juli 2006¹⁰. Det offentlige underskud toppede på 6,3 % af BNP i 2003, men blev i de følgende år væsentlig reduceret, til 2,3 % af BNP i 2005¹¹. I løbet af de seks år frem til 2005 steg både den samlede offentlige indtægts- og udgiftskvote gennemsnitligt. Den samlede indkomst steg som følge af iværksættelsen af strukturelle tiltag samt en række enkeltstående foranstaltninger. De strukturelle tiltag omfattede tilpasningen af momsatsen til *Fællesskabets regelværk* og foranstaltninger til at hindre skatteunddragelser, mens de enkeltstående foranstaltninger udmøntede sig i et ekstraordinært udbytte på halvoftentlige institutioners overskud i forgangne år samt en skatteeftergivelse. En stigning på udgiftssiden blev begrænset ved at lægge loft over de nominelle vækstrater for de nuværende primære udgifter og kapitaludgifter, og denne politik er blevet gentaget i efterfølgende budgetår. Statsgælden faldt til 69,2 % af BNP i 2005. Cypern opfylder kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling.

Det cypriotiske pund har deltaget i ERM II siden 2. maj 2005, dvs. i 19 måneder ved vedtagelsen af denne beretning. Inden sin indtræden i ERM II havde Cyperns centralbank benyttet et system til at begrænse udsving i forhold til euroen til et relativt smalt bånd på $\pm 2\frac{1}{4}$ % omkring centralkursen. En bredere officiel udsvingsmargen på ± 15 % havde været gældende siden 2001, men den blev ikke anvendt i praksis. I den vurderingsperiode, der lå uden for ERM II-deltagelsen, lå pundet tæt op ad den fremtidige centralkurs. Efter sin indtræden i ERM II har pundet fortsat ligget tæt på centralkursen og har ikke været under stærkt pres. Cypern opfylder ikke valutakurskriteriet.

Den gennemsnitlige langfristede rentesats i Cypern i året frem til oktober 2006 lå på 4,1 %, altså under referenceværdien på 6,2 %. De gennemsnitlige langfristede rentesatser i Cypern har ligget under referenceværdien siden november 2005. De langfristede rentesatser i Cypern er faldet betydeligt i løbet af de seneste år. Lave udbyttespænd over for resten af euroområdet vidner om, at markederne ikke regner med en mærkbar landerisiko. Cypern opfylder kriteriet vedrørende de langfristede rentesatser.

Andre faktorer, såsom integrationen af finans- og produktmarkeder og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster, er ligeledes blevet undersøgt. Den cypriotiske økonomi er yderst integreret i EU. Især sker der stigninger i handelen og de udenlandske direkte investeringer, og Cyperns finansielle kredsløb er i høj grad forbundet med de finansielle kredsløb i resten af EU og i andre lande, idet mange udenlandske banker har afdelinger eller datterselskaber i Cypern. Cyperns underskud på betalingsbalancens løbende poster er vokset i de seneste år, og udgjorde 5,7 % af

⁹ Rådets beslutning 2005/184/EF, EUT L 62 af 9.3.2005, s. 19

¹⁰ Rådets beslutning 2006/627/EF, EUT L 256 af 20.9.2006, s.13-14.

¹¹ For 2006 forventes der ifølge Kommissionens tjenestegrenes efterårsprognose et offentligt underskud på 1,9 % af BNP.

BNP i 2005. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster afspejler store udsving i nettohandelen med varer og tjenester. Store overskud fra tjenesteydelser har ikke været tilstrækkelige til at udligne meget store underskud fra varehandel og negative indkomstbalancer. På finansieringssiden har nettoindkomster fra udenlandske direkte investeringer været store om end svingende.

I lyset af denne vurdering konkluderer Kommissionen, at der ikke bør ændres ved Cyperns status som medlemsstat med dispensation.

2.4. Letland

I sin konvergensberetning fra 2004 konkluderede Kommissionen, at Letland opfyldte to af konvergenskriterierne (vedrørende den offentlige budgetstilling og de langfristede rentesatser). I forbindelse med vurderingen af lovgivningens konvergens, blev det konkluderet, at lovgivningen i Letland ikke var fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Loven om Letlands centralbank er blevet ændret to gange (december 2005 og juni 2006) siden vedtagelsen af konvergensberetningen fra 2004. Dette har dog kun resulteret i fjernelsen af nogle af de dele, der var uforenelige med bestemmelserne, og som blev fremhævet i konvergensberetningen fra 2004.

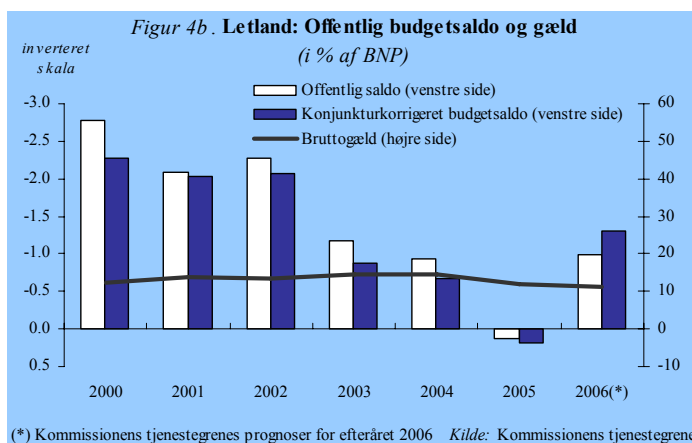
For så vidt angår centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen, er lovgivningen i Letland, især loven om Letlands centralbank, ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Den gennemsnitlige inflationsrate i Letland har ligget over 6 % siden 2004, hvilket afspejler virkningen af eksterne prishok og justeringer i administrative priser og indirekte skatter samt øgede kapacitetsbegrænsninger, set i lyset af en forlænget periode med meget høj vækst i BNP. For nylig er den samlede inflation blevet mere moderat og lå i oktober 2006 på 5,6 %. Mens eksterne faktorer (navnlig energipriser) har haft en kraftig indvirkning på den seneste udvikling i inflationen, spiller faktorer på efterspørgselssiden tilsyneladende en stadig større rolle for at fastholde inflationen på et højt niveau, hvilket fremgår af den relativt høje underliggende inflationsrate. Inflationen forventes at ligge på et højt niveau i et stykke tid, og dette afspejler et opadgående pres som følge af lønudviklingen på baggrund af knapheden på arbejdsmarkedet, en kraftig økonomisk aktivitet, stigende punktafgifter og en procyklisk finanspolitik. Den gennemsnitlige tolv måneders inflationstakt i Letland har ligget over referenceværdien siden optagelsen i EU. Den gennemsnitlige inflationstakt i Letland i de tolv måneder frem til oktober 2006 lå på 6,7 %, altså over referenceværdien på 2,8 % og vil sandsynligvis fortsætte med at ligge over referenceværdien i månederne fremover. Letland opfylder ikke kriteriet vedrørende prisstabilitet.

Letland er ikke omfattet af en rådsbeslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud. Efter den russiske valutakrise i 1998 endte en periode med skattemæssig konsolidering brat i 1999, og det offentlige underskud steg til 5,3 % af BNP. Efterfølgende viste den offentlige saldo små underskud på i gennemsnit 1,8 % af BNP i perioden 2000-2004, mens der blev registreret et marginalt overskud på 0,1 % af BNP i 2005. I den samme periode faldt skattebyrden på økonomien fra 32 % i 1999 til 29 % i 2005. Både indtægter og primære indtægts- og udgiftskvoter i % af

BNP er faldet støt. Det offentlige budgetunderskud blev udlignet i 2005 og statsgælden udgjorde 12,1 % af BNP¹². Letland opfylder kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling.

Den lettiske lats har deltaget i ERM II siden 2. maj 2005, dvs. i 19 måneder på tidspunktet for vedtagelsen af denne beretning. Før deltagelsen i ERM II var den lettiske lats knyttet til SDR indtil slutningen af 2004 og til euroen fra den 1. januar 2005 og fremefter. I den vurderingsperiode, der lå uden for ERM II-

deltagelsen, blev den lettiske lats nedskrevet en smule i forhold til euroen for derefter at stabilisere sig efter fastlåsningen. Ved sin indtræden i ERM II forpligtede Letland sig ensidigt til at fastholde den lettiske lats i et interval på ± 1 % omkring centralkursen. Efter sin indtræden i ERM II har den lettiske lats fortsat ligget tæt op ad centralkursen og har ikke været under stærkt pres. Yderligere indikatorer, såsom udviklingen i de kortfristede rentesatser og udenlandske valutareserver, tyder ikke på, at valutakursen er under pres. Letland opfylder ikke valutakurskriteriet.

Den gennemsnitlige langfristede rentesats i Letland i året frem til oktober 2006 lå på 3,9 %, altså under referenceværdien på 6,2 %. De gennemsnitlige langfristede rentesatser i Letland har ligget under referenceværdien siden optagelsen i EU. Efter Letlands indtræden i ERM II har de langfristede rentespænd haft moderate udsving over for resten af euroområdet, hvilket afspejler stabiliteten af referencevalutaen og investorenes tillid til denne. Letland opfylder kriteriet vedrørende konvergensen af de langfristede rentesatser.

Andre faktorer, såsom integrationen af finans- og produktmarkeder og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster, er også blevet undersøgt. Den lettiske økonomi er i stadig stigende grad ved at blive integreret i EU. Særligt samhandelen og forbindelserne med andre medlemsstater vedrørende udenlandske direkte investeringer er omfattende, og integrationen af den hjemlige finansielle sektor i den bredere EU-sektor er vokset betydeligt, hovedsagelig gennem en høj grad af udenlandsk ejerskab af finansielle institutioner og optagelsen af den nationale børs i OMX-gruppen af nordiske børser. Letlands underskud på betalingsbalancens løbende poster har siden 2004 oversteget 10 % af BNP og lå i 2005 på 12,7 %. De høje underskud, som hovedsagelig skyldes betydelige underskud fra varehandelen, der kun delvist udlignes af et overskud fra tjenesteydelser og løbende overførsler, afspejler i høj grad økonomiens hurtige indhentningsproces, hvor udenlandsk opsparing er blevet mobiliseret via ekstern låntagning for at øge nationale investeringer og vækst i produktiviteten. Det økonomiske forhold til udlandet

¹²

For 2006 forventes der ifølge Kommissionens tjenestegrenes efterårsprognose et offentligt underskud på 1,0 % af BNP.

nødvendiggør dog kraftige finansieringsbehov på mellemlang sigt, og indkommende kapital bør anvendes produktivt. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster er hovedsagelig blevet finansieret ved hjælp af positive nettoindkomster fra udenlandske direkte investeringer og store koncerninterne banklån samt store indlån fra udenlandske statsborgere.

I lyset af denne vurdering konkluderer Kommissionen, at der ikke bør ændres ved Letlands status som medlemsstat med dispensation.

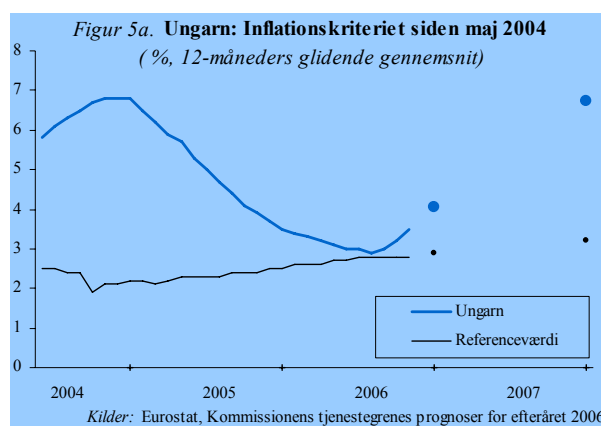
2.5. Ungarn

I konvergensberetningen fra 2004 konkluderede Kommissionen, at Ungarn ikke opfyldte nogen af konvergenskriterierne. I forbindelse med vurderingen af lovgivningens konvergens, blev det konkluderet, at lovgivningen i Ungarn ikke var fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Det ungarske parlament ændrede loven om Magyar Nemzeti Bank i slutningen af 2004. Disse ændringer medførte dog ikke, at de dele, der var uforenelige med bestemmelserne, og som blev fremhævet i konvergensberetningen fra 2004, blev fjernet. Lovgivningen overholder heller ikke forbuddet mod monetær finansiering.

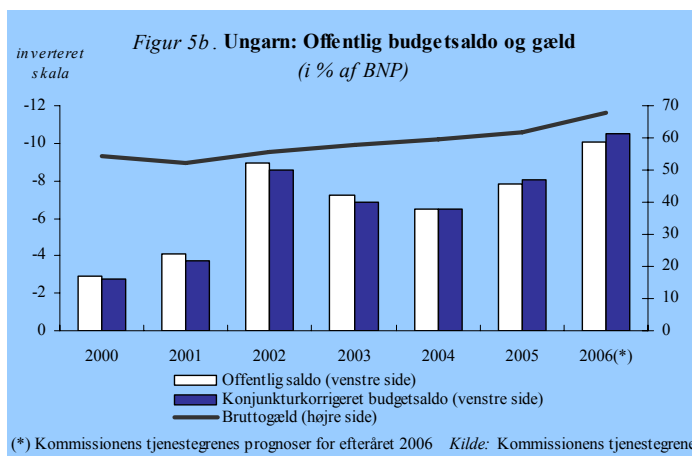
For så vidt angår centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen samt forbuddet mod monetær finansiering, er lovgivningen i Ungarn, især loven om Magyar Nemzeti Bank, forfatningen og loven om kreditinstitutioner, ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Efter et fald fra omkring 10 % i begyndelsen af 2000 til ca. 4 % i 2003 steg HICP-inflationen igen i 2004, hovedsagelig på grund af en stigning i energi- og fødevarerpriserne. Inflationen har siden slutningen af 2004 været mere moderat, og udgjorde lidt over 2 % i begyndelsen af 2006, hovedsagelig på grund af et voldsomt fald i priserne på forarbejdede fødevarer og et fald i

energipriserne. Inflationen i Ungarn er for nyligt begyndt at stige som følge af stigninger i fødevarerpriser, ændringer i indirekte skatter og administrerede priser i løbet af sommeren samt den manglende indvirkning af nedskrivningen af valutakursen i det første halvår af 2006. Inflationen ventes at stige yderligere på grund af eftervirkningerne af en række foranstaltninger indført i løbet af 2006 samt betydelige planlagte stigninger i administrerede priser og indirekte skatter i 2007. Endvidere forventes flere reformer i sundheds- og undervisningssektoren, der tænkes gennemført før udgangen af 2007, at sætte priserne under et opadgående pres. Den gennemsnitlige tolv måneders inflationstakt i Ungarn har ligget over referenceværdien siden optagelsen i EU. Den gennemsnitlige inflationstakt i Ungarn i de tolv måneder frem til oktober 2006 lå på 3,5 %, altså over referenceværdien på 2,8 %, og vil sandsynligvis fortsætte med at gøre dette i månederne fremover. Ungarn opfylder ikke kriteriet vedrørende prisstabilitet.

Ungarn er i øjeblikket omfattet af en beslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud (Rådets beslutning af 5. juli 2004).¹³ Rådet opfordrede Ungarn til at skride til handling på mellemlang sigt for at bringe underskuddet ned på under 3 % af BNP inden 2008 på en troværdig og holdbar måde. I november 2005 konkluderede Rådet, at

Ungarn ikke havde iværksat tilstrækkelige tiltag i forhold til Rådets henstillinger. Den 1. september 2006 fremlagde Ungarn et tilpasset konvergensprogram, og på grundlag af dette gav Rådet den 9. oktober 2006 Ungarn yderligere et år til at korrigere sit underskud (indtil 2009). Hvert år siden 2001 har Ungarn ført en ekspansiv finanspolitik, stimuleret af store stigninger i de offentlige udgifter (især i offentlige lønninger og sociale overførsler) og skattenedsættelser, som ikke er blevet udlignet af tilsvarende nedskæringer i udgifterne. Siden 2002 har underskuddet på statsbudgettet været på langt over 6 % af BNP og nåede i 2005 op på 7,8 % af BNP, inklusive udgifter til pensionsreformer. I 2006 udsendte regeringen meddelelse om store negative afvigelser på budgettet. Efter implementeringen af korrigerende foranstaltninger satser myndighederne i år på et underskud på 10,1 % af BNP¹⁴. Det offentlige budgetunderskud er steget til 61,7 % af BNP, til trods for massive privatiseringer. Ungarn opfylder ikke kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling.

Den ungarske forint, som siden 2001 har været ensidigt fastlåst til euroen med en udsvingsmargen på ± 15 %, deltager ikke i ERM II. I det meste af perioden siden indførelsen af den ensidige fastlåsning i forhold til euroen har den ungarske forint haft udsving i den øvre del af båndet. Fra august 2005 blev den ungarske forint dog væsentligt nedskrevet over for euroen, og nåede sit laveste punkt i juni 2006, hvorefter valutaen gradvist begyndte at blive stærkere. I løbet af de to år forud for denne vurdering, dvs. fra november 2004 til oktober 2006, blev den ungarske forint nedskrevet med ca. 9 % over for euroen. Ungarn opfylder ikke valutakurskriteriet.

Den gennemsnitlige langfristede rentesats i Ungarn i året frem til oktober 2006 lå på 7,1 %, altså over referenceværdien på 6,2 %. De gennemsnitlige langfristede rentesatser i Ungarn har været højere end referenceværdien siden optagelsen i EU. Spændet i obligationsafkastet i forhold til euroområdet steg fra omkring 280 basispoint i juni 2006 til omkring 350 basispoint i august 2006 og til omkring 375 basispoint i oktober 2006. Ungarn opfylder ikke kriteriet vedrørende de langfristede rentesatser.

¹³ Rådets beslutning 2004/918/EF, EUT L 389 af 30.12.2004, s. 27.

¹⁴ I Kommissionens tjenestegrenes efterårsprognose regnes der med et offentligt underskud på samme niveau.

Andre faktorer, såsom integrationen af finans- og produktmarkeder og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster, er også blevet undersøgt. Den ungarske økonomi er yderst integreret i EU. Især samhandelen og forbindelserne med andre medlemsstater vedrørende udenlandske direkte investeringer er omfattende, og integrationen af den hjemlige finansielle sektor i den bredere EU-sektor er vokset betydeligt, hovedsagelig gennem en høj grad af udenlandsk ejerskab af finansielle institutioner. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster faldt fra en topværdi på 8,5 % af BNP i 2004 til 6,8 % af BNP i 2005, takket være et mindre underskud i handelen med varer og tjenesteydelser. Det store underskud på betalingsbalancens løbende poster i de seneste år, som bl.a. skyldes manglende offentlig opsparring, er hovedsagelig blevet finansieret ved vedvarende høje nettoindkomster fra udenlandske direkte investeringer (med undtagelse af 2003, hvor de faldt betydeligt) og porteføljeindtægter. I den første halvdel af 2006 resulterede en forværring i udenlandske investorers vurdering af fundamentale elementer i den ungarske økonomi i et dyk i porteføljeinvesteringer.

I lyset af denne vurdering konkluderer Kommissionen, at der ikke bør ændres ved Ungarns status som medlemsstat med dispensation.

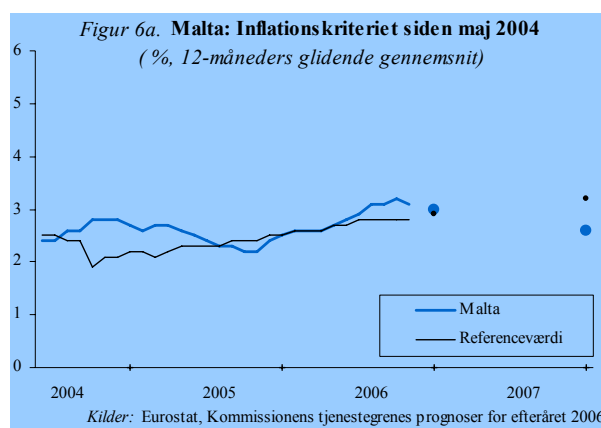
2.6. Malta

I sin konvergensberetning fra 2004 konkluderede Kommissionen, at Malta opfyldte et af konvergenskriterierne (vedrørende de langfristede rentesatser). I forbindelse med vurderingen af lovgivningens konvergens, blev det konkluderet, at lovgivningen i Malta ikke var fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Selv om loven om Maltas centralbank blev ændret to gange i løbet af 2005, var dette ikke nok til at fjerne alle de dele, der var uforenelige med bestemmelserne, og som blev fremført i konvergensberetningen fra 2004. For at behandle disse forhold og sikre fuld forenelighed med kravene i traktaten og ESCB/ECB-statutten blev et lovforslag om ændring af loven om Maltas centralbank fremsat i parlamentet den 13. november 2006. I dets nuværende form medfører dette lovforslag, at alle de uforenelige dele, der blev fremhævet i konvergensberetningen fra 2004, bliver fjernet.

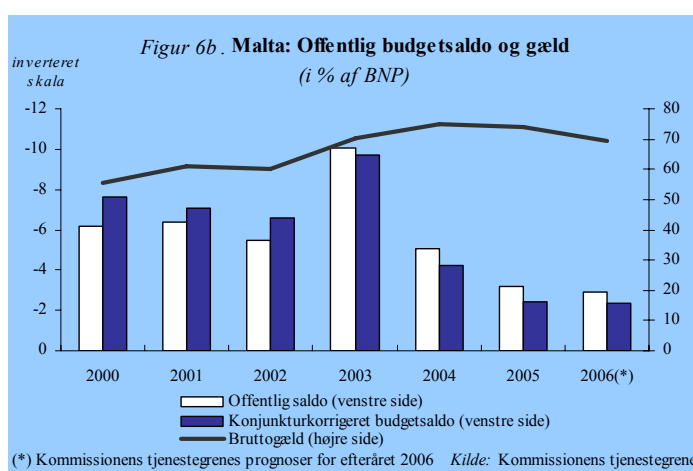
Indtil vedtagelsen af det nye lovforslag er Maltas lovgivning, især loven om Maltas centralbank, ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten, for så vidt angår centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen.

HICP-inflationen i Malta har ligget på omkring 2,5 % i de seneste år og har været noget svingende på grund af det faktum, at Malta er en åben økonomi, der er sårbar over for eksterne chok (særlig med hensyn til fødevarer- og energipriser), og på grund af ændringer i de indirekte skatter. Inflationen steg kraftigt i efteråret

2005, hovedsagelig på grund af store stigninger i de regulerede priser på energi og lignende produkter. Den har været meget svingende i 2006 og faldt voldsomt i oktober, hovedsagelig takket være en gunstig udvikling i oliepriserne. Hvis der ses bort fra energiområdet, har HICP-inflationen i 2006 i gennemsnit konstant ligget under 2 %. Den moderate underliggende inflationsdynamik antyder, at de underliggende inflationspres fortsat er begrænsede, set i lyset af et negativt produktionsgab og et lavt lønpres. Inflationen forventes at være moderat på mellemlang sigt, efterhånden som energipriserne stabiliseres. Der er stadig risiko for udvikling af indirekte eller sekundære effekter som følge af stigninger i energipriserne, men der har endnu ikke været tegn på afsmitning. Den gennemsnitlige tolv måneders inflationstakt i Malta har ligget over referenceværdien siden maj 2006. Den gennemsnitlige inflationstakt i Malta i de tolv måneder frem til oktober 2006 lå på 3,1 %, altså over referenceværdien på 2,8 % og vil sandsynligvis ligge tæt op ad referenceværdien i månederne fremover. Malta opfylder ikke kriteriet vedrørende prisstabilitet.

Malta er i øjeblikket omfattet af en beslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud (Rådets beslutning af 5. juli 2004).¹⁵ Rådet opfordrede Malta til at skride til handling på mellemlang sigt for at bringe underskuddet ned på under 3 % af BNP inden 2006 på en troværdig og holdbar måde. Maltas offentlige

budgetunderskud har vist udsving omkring relativt høje værdier i de seneste år (bl.a. på grund af enkeltstående foranstaltninger) og toppede på omkring 10 % af BNP i 2003 for derefter at falde i de følgende år i forbindelse med regeringens finanspolitiske konsolideringsprogram. Indtægtskvoten har fulgt en opadgående kurs, mens de offentlige udgifter steg indtil 2003 for derefter at falde igen. Statsgælden steg markant i den første halvdel af årtiet og toppede på omkring 75 % i 2004. Det offentlige budgetunderskud lå på 3,2 % af BNP i 2005, og statsgælden faldt en smule til 74,2 % af BNP¹⁶. Malta opfylder ikke kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling.

Den maltesiske lira har deltaget i ERM II siden 2. maj 2005, dvs. i 19 måneder på tidspunktet for vedtagelsen af denne beretning. Inden Maltas indtræden i ERM II, var den maltesiske lira fastlåst til en euro-dollar-sterling-kurv. I den vurderingsperiode, der lå uden for ERM II-deltagelsen, lå liraen tæt op ad den fremtidige centrankurs. Ved sin indtræden i ERM II forpligtede Malta sig ensidigt til at fastholde liraen på centrankursen. Efter landets indtræden i ERM II har den maltesiske lira været stabil over for centrankursen og har ikke været under stærkt pres. Yderligere indikatorer,

¹⁵ Rådets beslutning 2005/186/EF, EUT L 62 af 9.3.2005, s. 21.

¹⁶ For 2006 forventes der ifølge Kommissionens tjenestegrenes efterårsprognose et offentligt underskud på 2,9 % af BNP.

såsom udviklingen for de kortfristede rentesatser og udenlandske valutareserver, tyder ikke på, at valutakursen er under pres. Malta opfylder ikke valutakurskriteriet.

Den gennemsnitlige langfristede rentesats i Malta i året frem til oktober 2006 lå på 4,3 %, altså under referenceværdien på 6,2 %. De gennemsnitlige langfristede rentesatser i Malta har ligget under referenceværdien siden optagelsen i EU. Der har kun været små udsving i de gennemsnitlige langfristede rentespænd i euroområdet i de seneste år, og spændet har i efteråret 2006 holdt sig på et niveau på omkring 50 basispoint. Lave udbyttespænd over for resten af euroområdet vidner om, at markederne ikke regner med en mærkbar landerisiko. Malta opfylder kriteriet vedrørende konvergens af de langfristede rentesatser.

Andre faktorer, såsom integrationen af finans- og produktmarkeder og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster, er også blevet undersøgt. Den maltesiske økonomi er i høj grad integreret i EU. Især samhandelen og forbindelsen med andre medlemsstater vedrørende udenlandske direkte investeringer er omfattende, og Maltas finansielle system er i høj grad forbundet med de finansielle systemer i andre lande, både i og uden for EU, gennem etablering af finansielle institutioner og levering af grænseoverskridende tjenesteydelser. Maltas underskud på betalingsbalancens løbende poster har været noget svingende i de seneste år, hvilket afspejler økonomiens lille størrelse og snævre sektorbestemte grundlag. Maltas økonomiske forhold til udlandet er præget af store udsving i nettohandelen med varer og tjenesteydelser, og det store underskud i varehandelen bliver kun delvist udlignet af et betydeligt overskud på tjenestebalancen. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster er steget betydeligt i de seneste år og androg 10,6 % af BNP i 2005. Denne stigning afspejlede hårde markedsbetingelser i de dominerende sektorer for elektronik og turisme og, i 2005, en stærk stigning i olieregningen. På finansieringssiden har nettoindstrømningen af udenlandske direkte investeringer været stor om end svingende. Stillingen over for udlandet implicerer et betydeligt finansieringsbehov på mellemlang sigt.

I lyset af denne vurdering konkluderer Kommissionen, at der ikke bør ændres ved Maltas status som medlemsstat med dispensation.

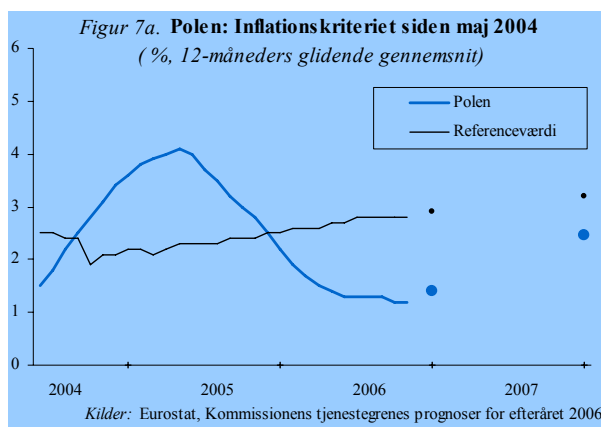
2.7. Polen

I konvergensberetningen fra 2004 konkluderede Kommissionen, at Polen ikke opfyldte nogen af konvergenskriterierne. I forbindelse med vurderingen af lovgivningens konvergens, blev det konkluderet, at lovgivningen i Polen ikke var fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Loven om Polens nationalbank har i 2004 og 2006 været genstand for ændringer, men ingen af disse har medført, at de dele, der var uforenelige med bestemmelserne, og som blev fremhævet i konvergensberetningen fra 2004, er blevet fjernet. Lovgivningen overholder heller ikke forbuddet mod monetær finansiering.

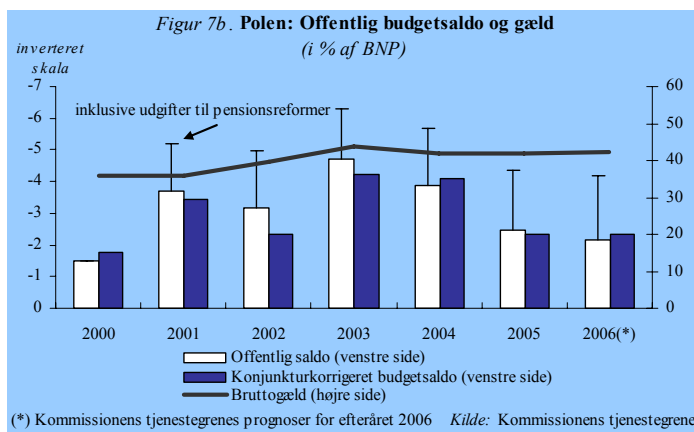
For så vidt angår centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen og forbuddet mod monetær finansiering, er lovgivningen i Polen, især loven om Polens centralbank, Polens forfatning og loven om bankgarantifonden, ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Efter en høj og svingende inflation i 1990'erne er HICP-inflationen i Polen faldet mærkbart til et meget lavt niveau, der i gennemsnit lå på 2,1 % i perioden 2002-2005. Det underliggende inflationspres er blevet bremset i de seneste få år. Selv om konjunkturerne gradvist blev forbedret i perioden 2005-2006 er løninflationen blevet holdt nede af en stilstand på arbejdsmarkedet. Prisstigningen på importvarer er faldet markant siden

2004, hvilket bl.a. afspejler en opskrivning af zlotyens nominelle effektive valutakurs. Den polske inflation har ikke desto mindre været noget svingende på grund af virkningen af tiltrædelsen til EU og udsving i priser på fødevarer og importvarer. Der forventes en lille stigning i inflationen fra det nuværende lave niveau som følge af bedre konjunkturer og planlagte stigninger i indirekte skatter i løbet af 2007-2008. Fastholdelse af en tilfredsstillende inflationsudvikling vil på mellemlang sigt afhænge af, om lønstigningen holdes på linje med produktivitetsudviklingen, da det forventede fald i arbejdsløsheden vil kunne øge risikoen for lønpres. Den gennemsnitlige tolv måneders inflationstakt i Polen har ligget over referenceværdien siden november 2005. Den gennemsnitlige inflationsrate i Polen i tolv månedersperioden frem til oktober 2006 lå på 1,2 %, altså under referenceværdien på 2,8 % og vil sandsynligvis fortsat gøre dette i månederne fremover. Polen opfylder kriteriet vedrørende pristabilitet.

Polen er i øjeblikket omfattet af en beslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud (Rådets beslutning af 5. juli 2004)¹⁷. Rådet henstillede til Polen at bringe underskuddet ned på under 3 % af BNP inden 2007 på en troværdig og holdbar måde. Den 28. november 2006 konkluderede Rådet, at de foranstaltninger, der

var truffet af Polen som svar på Rådets henstillinger fra juli 2004, var ved at vise sig utilstrækkelige. Den offentlige saldo var negativ i perioden 2000-2005 og udviste i gennemsnit et underskud på 3,2 % af BNP. Underskuddet blev større i 2001 og igen i 2003, hvor udgiftskvoten i % af BNP toppede. Underskuddet faldt i perioden 2004-2005, hovedsagelig som følge af indkomstskattereformer, en fastfrysning af indekseringen af sociale overførsler, offentlige investeringer, der var mindre end forventet, og ændringer i det regnskabsmæssige periodiseringsprincip. Det offentlige budgetunderskud udgjorde 2,5 % af BNP i 2005. Hvis den obligatoriske

¹⁷

Rådets beslutning 2005/183/EF, EUT L 62 af 9.3.2005, s. 18.

bidragsfinansierede pensionsordning ikke blev medregnet under den offentlige sektor, ville det offentlige budgetunderskud udgøre 4,4 % af BNP^{18,19}. Den offentlige gældskvote steg med omkring 6 procentpoint mellem 2000 og 2005. Den offentlige gæld udgjorde 42,0 % af BNP; hvis den obligatoriske bidragsfinansierede pensionsordning ikke medregnes, ville tallet blive 47,3 % af BNP. Polen opfylder ikke kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling.

Den polske zloty deltager ikke i ERM II. Siden Polen opgav sin kursjusteringsmekanisme i 2000, har landet anvendt direkte inflationsbekæmpelse kombineret med flydende valutakurser. Valutakursen for den polske zloty har oplevet store udsving i de seneste få år. Valutaen blev opskrevet betydeligt i perioden 2000-2001, men blev derefter korrigeret betydeligt indtil starten af 2004. I løbet af de to år, der går forud for denne vurdering, dvs. fra november 2004 til oktober 2006, blev den polske zloty opskrevet med ca. 8½ % i forhold til euroen. Polen opfylder ikke valutakurskriteriet.

Den gennemsnitlige langfristede rentesats i Polen i året frem til oktober 2006 lå på 5,2 %, altså under referenceværdien på 6,2 %. De gennemsnitlige langfristede rentesatser i Polen har ligget på eller under referenceværdien siden august 2005. De langfristede rentesatser har vist udsving i de seneste år, hvilket hovedsagelig afspejler ændringer i inflationsforventningerne og i pengepolitikken samt ændringer i markedsklimaet, der indvirkede på de landespecifikke risikopræmier. De langfristede rentespænd over for euroområdet blev indsnævret betydeligt i forhold til begyndelsen af 2000. Spændet faldt til omkring 100 basispoint i foråret 2006, men steg igen til over 150 basispoint over sommeren. Polen opfylder kriteriet vedrørende konvergen af de langfristede rentesatser.

Andre faktorer, såsom integrationen af finans- og produktmarkeder og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster, er også blevet undersøgt. Den polske økonomi er i høj grad integreret i EU. Især samhandelen og forbindelsen med andre medlemsstater vedrørende udenlandske direkte investeringer er omfattende, og integrationen af den hjemlige finansielle sektor i den bredere EU-sektor er vokset betydeligt, hovedsagelig gennem en høj grad af udenlandsk ejerskab af finansielle institutioner. Polens underskud på betalingsbalances løbende poster steg midlertidigt til over 4 % af BNP i 2004, hovedsagelig på grund af en stigning i underskuddet på indtægtsiden, der afspejlede markante overskud fra udenlandske direkte investeringer, men faldt igen til 1,7 % af BNP i 2005. Selv om indkomsterne fra udenlandske direkte investeringer er små sammenlignet med indkomsterne i andre nye medlemsstater, var de dog store nok til at finansiere de seneste års underskud på betalingsbalancens løbende poster.

¹⁸ Polen har benyttet sig af en overgangsperiode til at implementere Eurostats beslutning af 2. marts 2004 om klassificering af bidragsfinansierede pensionsordninger. I løbet af denne periode, der udløber ved den første finansindberetning i 2007, kan Polen registrere indtægter og udgifter, der stammer fra bidragsfinansierede pensionsordninger, under den offentlige sektor, hvilket resulterer i et lavere offentligt budgetunderskud.

¹⁹ For 2006 forventes der ifølge Kommissionens tjenestegrenes efterårsprognose et offentligt underskud på 2,2 % af BNP (hvis den obligatoriske bidragsfinansierede pensionsordning ikke medregnes, ville tallet blive 4,2 % af BNP).

I lyset af denne vurdering konkluderer Kommissionen, at der ikke bør ændres ved Polens status som medlemsstat med dispensation.

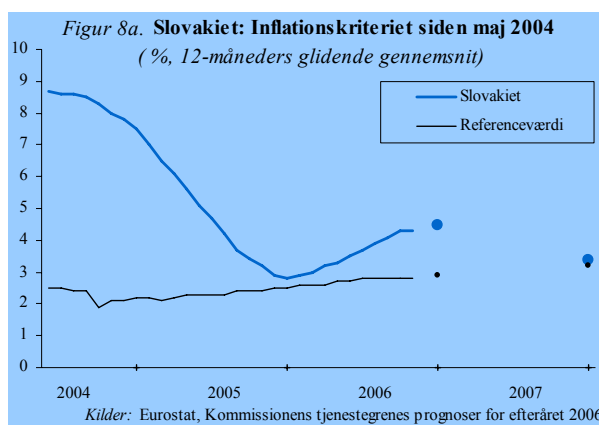
2.8. Slovakiet

I sin konvergensberetning fra 2004 konkluderede Kommissionen, at Slovakiet opfyldte et af konvergenskriterierne (vedrørende de langfristede rentesatser). I forbindelse med vurderingen af lovgivningens konvergens, blev det konkluderet, at lovgivningen i Slovakiet ikke var fuldt ud forenelig med EF-traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Loven om Slovakiets centralbank blev ændret i 2004 og 2005, men ingen af disse ændringer medførte, at de dele, der var uforenelige med bestemmelserne, og som blev fremhævet i konvergensberetningen fra 2004, blev fjernet. Lovgivningen overholder heller ikke forbuddet mod monetær finansiering.

For så vidt angår centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen samt forbuddet mod monetær finansiering, er lovgivningen i Slovakiet, især loven om Slovakiets centralbank og loven om beskyttelse af indlån, ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

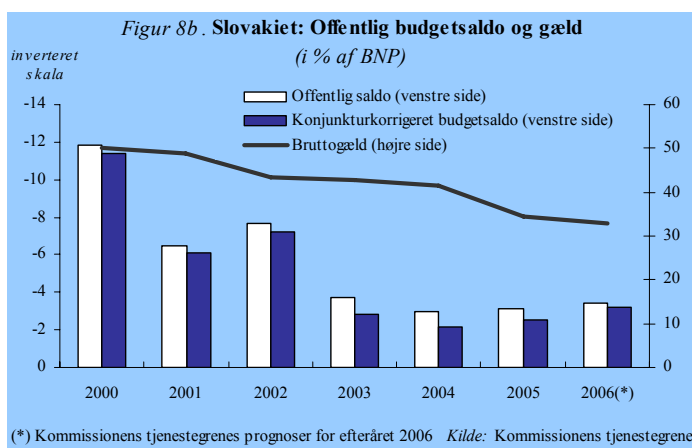
I de seneste år har Slovakiet oplevet en svingende og til tider høj HICP-inflation, der afspejler virkningen af eksterne faktorer og justeringer i administrative priser og indirekte skatter. Korunaens opskrivning i perioden 2002-2005 havde en dæmpende effekt på inflationen. Korrigeret for indvirkningen fra administrerede priser, har udviklingen i den underliggende inflation

overvejende været positiv. I den seneste tid har den hjemlige efterspørgsel og energipriserne ført til en øget inflation, fra gennemsnitlig 2,8 % i 2005 til omkring 5 % i sommeren 2006. Det forventes at inflationen dæmpes i 2007 og 2008, især i betragtning af lavere stigninger i administrerede priser, mens en stor efterspørgsel og lønstigninger forventes at lægge et opadgående pres på inflationen. Den gennemsnitlige tolv måneders inflationstakt i Slovakiet har ligget over referenceværdien siden Slovakiets tiltrædelse til EU. Den gennemsnitlige inflationstakt i Slovakiet i de tolv måneder frem til oktober 2006 lå på 4,3 %, altså over referenceværdien på 2,8 % og vil sandsynligvis fortsat gøre dette i månederne fremover. Slovakiet opfylder ikke kriteriet vedrørende prisstabilitet.

Slovakiet er i øjeblikket omfattet af en beslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud (Rådets beslutning af 5. juli 2004).²⁰ Rådet opfordrede Slovakiet til at skride til handling på mellemlang sigt for at bringe underskuddet ned på under 3 % af BNP inden 2007 på en troværdig og holdbar måde. Slovakiets offentlige budgetunderskud lå på omkring 7 % af BNP i begyndelsen af årtiet, men er faldet markant siden 2002. Både indtægts- og udgiftskvoter er faldet, udgiftskvoten hurtigere end indtægtskvoten. Statsgælden er faldet markant siden 2000, hvor den lå på omkring 50 % af BNP. Det offentlige budgetunderskud udgjorde 3,1 % af BNP i 2005, og statsgælden udgjorde 34,5 % af BNP²¹. Slovakiet opfylder ikke kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling.

Den slovakiske korona har deltaget i ERM II siden den 28. november 2005, dvs. i 12 måneder ved vedtagelsen af denne beretning. Før sin indtræden i ERM II anvendte Slovakiet flydende valutakurser. I den vurderingsperiode, der lå uden for ERM II-deltagelsen, blev den slovakiske korona

opskrevet en smule i forhold til euroen for derefter at lægge sig tæt op ad den fremtidige centralkurs. Efter sin indtræden i ERM II har den slovakiske korona ligget over centralkursen med undtagelse af en begrænset periode i sommeren 2006, da usikkerheden efter valget omkring tidspunktet for indførelsen af euroen og den finanspolitiske usikkerhed kombineret med det generelle pres på de centraleuropæiske valutaer førte til kraftige nedadgående pres, som blev modvirket af centralbankens indgriben. Siden juli 2006 er koronaen blevet opskrevet jævnlige, hvilket bragte den 5,5 % over centralkursen ved slutningen af vurderingsperioden. Slovakiet opfylder ikke valutakurskriteriet.

Den gennemsnitlige langfristede rentesats i Slovakiet i året frem til oktober 2006 lå på 4,3 %, altså under referenceværdien på 6,2 %. De gennemsnitlige langfristede rentesatser i Slovakiet har ligget under referenceværdien siden tiltrædelsen af EU. Spændet *over for* de langfristede benchmark-obligationer i euroområdet er faldet markant siden vedtagelsen af regeringens reformprogram i 2002 og blev negativt i flere måneder i 2005 for derefter at blive positivt igen i 2006 som følge af en stigning i inflationen og efterfølgende stigninger i de toneangivende rentesatser. Slovakiet opfylder kriteriet vedrørende konvergen af de langfristede rentesatser.

²⁰
²¹

Rådets beslutning 2005/182/EF, EUT L 62 af 9.3.2005, s. 16-17.

For 2006 forventes der ifølge Kommissionens tjenestegrenes efterårsprognose et offentligt underskud på 3,4 % af BNP.

Andre faktorer, såsom integrationen af finans- og produktmarkeder og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster, er også blevet undersøgt. Den slovakiske økonomi er yderst integreret i EU. Især samhandelen og forbindelsen med andre medlemsstater vedrørende udenlandske direkte investeringer er omfattende, og integrationen af den hjemlige finansielle sektor i den bredere EU-sektor er vokset betydeligt, hovedsagelig gennem en høj grad af udenlandsk ejerskab af finansielle institutioner. Slovakiets underskud på betalingsbalancens løbende poster har svinget meget i de seneste år, hvilket afspejler udsving i eksportresultaterne anført af nye produktionskapaciteter forbundet med udenlandske direkte investeringer, især inden for automobilbranchen. Efter en væsentlig forbedring i 2003 steg underskuddet på betalingsbalancens løbende poster til 8,6 % af BNP i 2005. Forværringen af Slovakiets økonomiske forhold til udlandet i de seneste år skyldes et dynamisk privatforbrug og en stigning i importen forbundet med udenlandske direkte investeringer. En mere eksportorienteret produktionskapacitet forventes at sætte skub i eksporten i de kommende år. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster er hovedsagelig blevet finansieret af store nettoindstrømninger af udenlandske direkte investeringer.

I lyset af denne vurdering konkluderer Kommissionen, at der ikke bør ændres ved Slovakiets status som medlemsstat med dispensation.

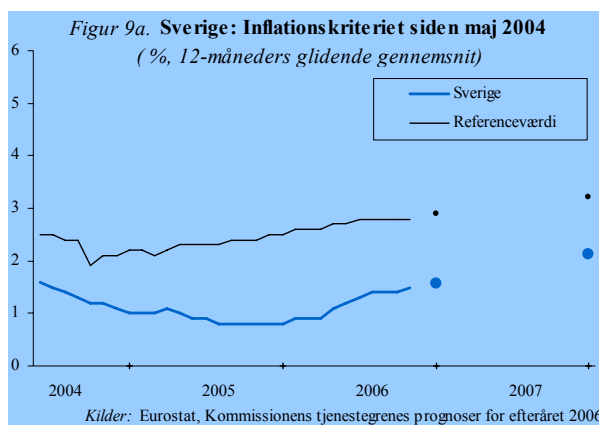
2.9. Sverige

I sin konvergensberetning fra 2004 konkluderede Kommissionen, at Sverige opfyldte to af konvergenskriterierne (vedrørende prisstabilitet og de langfristede rentesatser). I forbindelse med vurderingen af lovgivningens konvergens, blev det konkluderet, at lovgivningen i Sverige ikke var fuldt ud forenelig med traktatens artikel 108 og 109 og ESCB-/ECB-statutten.

Loven om Sveriges Riksbank blev ændret i 2004 og 2006, men ingen af disse ændringer medførte, at de dele, der var uforenelige med bestemmelserne, og som blev fremhævet i konvergensberetningen fra 2004, blev fjernet. Der er derudover blevet konstateret uforenelige bestemmelserne i loven om valutakurspolitik.

For så vidt angår centralbankens økonomiske uafhængighed samt centralbankens integration i ESCB ved indførelsen af euroen, er lovgivningen i Sverige, især loven om Sveriges Riksbank, grundloven og loven om valutakurspolitik, ikke fuldt ud forenelig med traktatens artikel 109 og ESCB-/ECB-statutten.

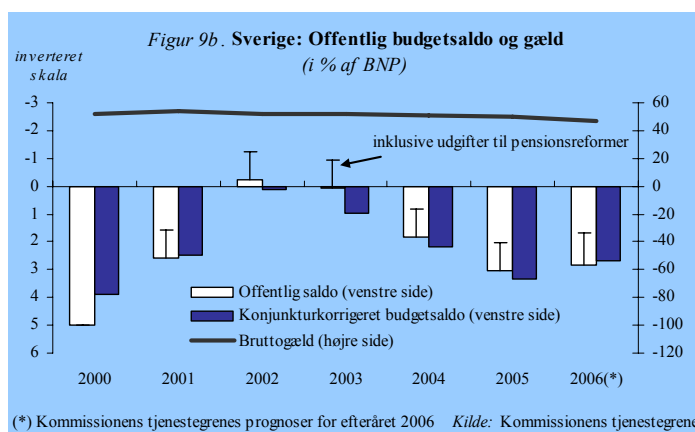
HICP-inflationen i Sverige har generelt ligget under 2 % i de seneste år, med undtagelse af perioder i 2001 og 2003, hvor stigninger i energipriser resulterede i en højere samlet inflation. Den relativt robuste økonomiske vækst har været drevet af en høje produktivitetstigninger, der i stort omfang har udlignet virkningen af lønstigninger på

enhedslønomsprognoserne. En gradvis styrkelse af den svenske kronekurs mellem 2002 og 2004 og den prisdæmpende virkning af international konkurrence og globalisering på priserne på importerede industrivarer har ligeledes bidraget til en lav inflation. En voldsom stigning i efterspørgslen og forbedrede arbejdsmarkedsbetingelser forventes at have et moderat opadgående pres på inflationen. Udsigterne for inflationen på mellemlang sigt er imidlertid gunstige i betragtning af positive udbudsfaktorer og velforankrede inflationsforventninger. Den gennemsnitlige inflationsrate over 12 måneder i Sverige har konsekvent ligget under referenceværdien i de seneste år. Den gennemsnitlige inflationsrate i Sverige i de tolv måneder frem til oktober 2006 lå på 1,5 %, altså under referenceværdien på 2,8 %, og vil sandsynligvis fortsat gøre dette i månederne fremover. Sverige opfylder kriteriet vedrørende prisstabilitet.

Sverige er ikke omfattet af en rådsbeslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud. Sverige havde i gennemsnit et offentligt overskud i perioden 2000-2005 på 2 % af BNP. Dette høje gennemsnitlige overskud afspejler Sveriges regelbaserede budgetramme. I 2005 udgjorde overskuddet 3,0 % af BNP. Hvis den obligatoriske bidragsfinansierede pensionsordning ikke blev medregnet under den offentlige sektor, ville det offentlige overskud udgøre 2,0 % af BNP²² ²³. Den offentlige gæld udgjorde 50,4 % af BNP i 2005; hvis den obligatoriske bidragsfinansierede pensionsordning ikke medregnes, ville tallet blive 50,9 % af BNP. Sverige opfylder kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling.

Den svenske krone deltager ikke i ERM II. Sverige anvender direkte inflationsbekæmpelse kombineret med flydende valutakurser. Med undtagelse af en hurtig nedskrivning af valutakursen umiddelbart efter afskaffelsen af et fastkurssystem i 1992, har krone/euro-kursen mest bevæget sig i et relativt smalt bånd i forhold til den tyske mark og derefter euroen. Mellem november 2004 og oktober 2006 blev den svenske krone nedskrevet med lige under 3 % over for euroen. Sverige opfylder ikke valutakurskriteriet.

²² Sverige har benyttet sig af en overgangsperiode til at implementere Eurostats beslutning af 2. marts 2004 om klassificering af bidragsfinansierede pensionsordninger. I løbet af denne periode, der udløber ved den første finansindberetning i 2007, kan Sverige registrere indtægter og udgifter, der stammer fra bidragsfinansierede pensionsordninger, under den offentlige sektor, hvilket resulterer i et højere offentligt overskud.

²³ For 2006 forventes der ifølge Kommissionens tjenestegrenes efterårsprognose et offentligt overskud på 2,8 % af BNP (hvis den obligatoriske bidragsfinansierede pensionsordning ikke medregnes, ville tallet blive 1,7 % af BNP).

Den gennemsnitlige langfristede rentesats i Sverige i året frem til oktober 2006 lå på 3,7 %, altså under referenceværdien på 6,2 %. Den gennemsnitlige tolv måneders inflationsrate i Sverige har konsekvent ligget under referenceværdien i de seneste år. Spændet i forhold til de gennemsnitlige langfristede rentesatser i euroområdet er faldet markant siden 2003, fra omkring 50 basispoint til i øjeblikket minus 10 basispoint, hvilket bl.a. afspejler en negativ afvigelse over for euroområdet. Sverige opfylder kriteriet vedrørende konvergensen af de langfristede rentesatser.

Andre faktorer, såsom integrationen af finans- og produktmarkeder og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster, er også blevet undersøgt. Den svenske økonomi er yderst integreret i EU. Især er samhandelen med andre medlemslande voksende og den hjemlige finansielle sektor er stadig mere integreret i den bredere EU-sektor, hovedsagelig gennem svensk ejerskab af finansielle institutioner i den nordiske og den baltiske region, samt den nationale børss' optagelse i OMX-gruppen af nordiske børser. Sverige har som følge af gode eksportresultater haft et overskud på betalingsbalancens løbende poster på omkring 6-7 % af BNP i adskillige år. Nettoudstrømningerne af udenlandske direkte investeringer forklarer i høj grad underskuddet på de finansielle poster.

I lyset af denne vurdering konkluderer Kommissionen, at der ikke bør ændres ved Sveriges status som medlemsstat med dispensation.